

BENDER, MIRIAM (37): *Famillich* (0:59 min)

Ming Äldeste, dä es drücksehn Johr - ich kann de Zahle gar nit - dä hät wie mer ens met der Famillich en der Eifel wore, schön avgeläge, e schön groß Huus, eigentlich keiner do wie mir. Dä stundt vör dem Zung, un dann wor do ne richtige decke Kamfhungk dohinger. Un ich denk: "Ach do leeve Godd! Wat mäht dä jertz?" Stellt dä sich dohin met zweienhalv Johr oder su jet: "Hür op, do Köter!"

Herrlich, denk ich, sehr gut! Dat es ad ens gefruchtet. Un dann han ich minge Opa, dä hät et leevs Kölsch geschwaadt. Na ja, un dann kome dann natörllich su Usdröcke wie "Nä, leck mich en der Täsch, Herr Pastur!" zom Beispill, oder dann beim Esse, mer wünsch sich gode Apptit un dann jeder süht zo, dat e nit kritt, ne. Su jet, dat es einfach schön un dat gevv ich einfach gään wigger an de Pänz.

Bender, Miriam (37): *Famillich*

mɪŋ ʔɛldəstə dɛ ʔes drɪtʃe:n jɔɐ ʔɪfj kan dɛ tʃa:lən ja: nit deɐ hat ʔə ʔals mɛ ʔəns met fa'mɪlɪfj_ən ʔen dɛ ʔɛfəl va:vən fʊ:n 'ʔapjələ:jən_ən fʊ:n jɔ:s hu:s ʔʊn 'ʔɛjəntlɪfj kɛ:nɛ dɔ: ʔals vɪɐ ŋ dɛɐ fʊnt fɔ: dɛ fɔɐ dɛ tʃa:ʊn ʔʊn dan va da nə ʔɪfɪjɛ dɪkə 'kɑmpfʊŋk dɔ'hɪŋɛ ʔʊn_ɪfj dɛŋk ʔax dɔ lɛ:vən jɔt vat mɛ:t:ɛ jɛtʃ fte:t_ə zɪfj dɔ'hɪn met 'tʃvɛjənhalf jɔ: ʔʊdɛ zɔ jɛt hɔɐ_ɔp to kɔ:tɛ 'hɛɪlɪfj dɛŋg_ɪfj zɛɐ gu:t dad_ɛs fɔ ma jɛfʊxtɛt ŋ dan han_ɪfj ʔə: mɪŋ mɪŋ mɪŋ 'ʔopa dɛɐ ʔə: dɛɐ hɛt ʔam lɛ:fstɛn kœlf jɛfva:t nɛ ʔon dan kɔmɛn dan:atvɪfj zɔ: zɔ 'ʔʊsdɛkɛ vɪ: ʔɛ:m nɛ: lɛk mɪz_ɪn dɛ tɛf hɛ pas'tuɐ tʃom 'bɛɪspɪl ʔodɛ bam ʔɛsɛn mɛ vɪŋf zɪfj jɔ:dɛn ʔapɛ'tɪt ʔɛn dan jɛ:dɛ zy:t:so: dat_ə nit kɪt nɛ so vat dat:ɛɐ dat ʔɪs 'ʔɛɪnfax fʊ:n ʔʊn dat jɛ:b_ɪfj ʔɛɪnfax jɛ:n vɪɐ ʔan dɛ pɛntʃ

